

SALTZBURGENSIS DIOCESIS.

Saltzburgensis Episcopatus nomē habet à Saltzburgo Metropolitana Bauariæ vrbe, quæ eadē à Saltzach flu. nomen mutuata est, olim Iuuauia, à iuuando dicta, Germanicè *Hæffenburg*, quod castrum ibi extruxerit Iulius Cæsar, iuuamen seu subsidiū ac refugium legionibus suis contra Germanos, quos debellaturus erat. Nonnulli tamen etiam hoc nomen à Iuuauio cognomini ac adiacente fluuiio obtinuisse credunt. Eam præterea Volaterianus Badacum dictam ait. De loci autem huius Incolis seu Boiarijs suo dictum est loco. Norici pars est hæc tabula, complectiturque præter Saltzburgenes Anasinam regionem, Pintzgouios & Alpes Iulias. Cæterum adiacens territorium mótuosum, collibus ac iugis vndique eleuatur, quæ Tauri montis cacumina esse vel ipsum nomen testatur. *Tauri* enim ea Incole vocant, in qua etiam opinione est Vadianus, cuius hæc de ijs verba sunt. Durant hæc (inquit) in Norico (cuius hæc pars est terra) & Carinthia nomina. Multi verò Tauri sunt, hoc est, *Tauri*, vt ipsi vocant, variè ab accolis cognominati: vt *Ladstatter*, *Thauri*, *Felbergi Thauri*, *Gnunleri Thauri*, *Vorn Thauri*, *Gastein*, *Thauri*, & in numeri penè alij, adeò alti, vt qui media eos æstate superat, cùm ad verticē peruentū est, frigore infestatur: nullus currubus locus, angustissimi tramites, adeò que præcipiti subinde asperitate, vt iumentis tantum clitellarijs, ac ne his tutò quidem, nisi assuetis, illac iter esse queat. Grandia verò pericula, cùm aut subitò exorti vēti in præcipitia deturbant eentes: aut verno tempore immensi conuolutarum niuium globi, syluas, saxa, iumentaque, & iuxta sitas persæpè domos funditus auferūt. Mirum verò in plerisque horum montium locis, cùm paulò altius accesserit Sol, in ipsis niuibus natos vermiculos ceu tineas quasdam, cerni. Verùm his montibus frequentia quoque aucupia, ac ferarum venatus existit. Plana verò loca conditionibus, agris, frumentoq; apta. Paludes quoque frequentes sunt, paucia præbent: quarum etiam in Bauariæ descriptione à nobis mentio facta est. Fluminibus ac riuulis infinitis propemodum rigatur, qui ex eiusdem móribus scaturiunt. Anassus fluuius in Septentrionem fluit, ac Altzio, Saltzachio, Matichiōq; fluuijs oneratur. Traunus ibidem ex lacubus ortus. Item Mur flu. hīc suos fontes sumit, necnon & Drauus nobilis amnis, quem etiam Plinius lib. 3. capite 25. è Noricis fluere tradit. Reliqui ignobiliores riuuli, in hos quos modò nominaui, exonerant. Syluis quoque Episcopatus hic non destituitur. Hardio-

nem enim, Hænhardum, & VVeylhardum syluas ad Septentrionem positas habet. Montes præter supra dictos Tauros habet in Meridiem versus, Alpes, quos Albin ipsi vocant. Varijs quoque cognomentis ascitis, vt Villacher, Albin, Svvanberger Albin, &c. item Kreutzpergum montem, Lettachpergum, & in OEuina valle metalliferos, de quibus sic cecinit Conrardus Celtis, lib. Amorū 2. oda. 6.

*Qui mihi de celsis nuper fuit Alpibus actus
Oenus ubi, atq; Athesis, murmura rauca facit.
Argenti aeterno scaturit qua vena metallo,
Et ditat totam patriam Alemamicam.
Hic halant liquido, puro & de fonte saline,
Ditantes Bauaros, Austriacosq; duces.
Hic turba est tetræ, nigraq; simillima morti,
Qui soluunt vastis ignibus era suis.
Hand credas nostris decocta metalla per ignem,
Sed Phlegetontëis mundificata vadis.*

Regionis huius terminos adscribere superuacaneum existimo, siquidem ij Bauariæ chartam insipienti statim obuij sunt, ipsaque eius pars sit. Si situm eius ad regiones cœli requiras, ab Occidente incipit sub gradibus longit. 32. & 53. minut. vbi Rosenheimum ad Oenum flu. situm est, desinque in Oriente sub gradibus longitudinis 35. minut. 2. vbi Fritsachium oppidū ad Monitzum fluuium locatur. In Meridie autem in Alpibus Iulijs incipit, sub gradibus latitud. 46. minut. 42. quo loco Villacum oppidum ad Draui & Geyl flu. confluentes, extenditurque in Septentrionē ad latitud. grad. 48. minuta 27. vbi Branavv ciuitas Oeni & Matachy flu. confluentibus adiacet. Subiacet itaque à medio septimi Climatis, quod est per medium Pontum Euxinum, usque ad principium octau. Vnde eius Parallelus Australis est 16. diesque prolixior horarum 15³₄. Borealis autem 17. ac dies ibidem prolixior horarum 16. Vnde eius longitudo est ab Occasu in

Ortum milliariorum Germanicorum 19. aut
Italicorum 76. Latitudo autem à Meri-
die in Septentrionē milliariorū
Germani. 26¹₂. seu Ital.

HELVETIAE SEV SVICIAE TABVLA.

Heluetiorum nominis rationem apud neminem equidem auctorum reperi. Testatur autem Iul. Cæsar lib. 1. belli Galici gentem fuisse Gallicam, inter hos fines antiquitus conclusam: ut vna ex parte flumine Rheno latissimo atque ditissimo, Germanorum agrum ab Heluetijs diuidente, parte altera Iura monte altissimo, qui est inter Sequanos & Heluetios, tertia Lemanno lacu, & flumine Rhodano continerentur. Verum isti Heluetij transgresso Rheno in Germaniam¹, trans amnes migrarunt, & inter Hercynium nemus, Rhenum & Mœnum conserderunt in Kreychgovia, quo ferè loco Eremus Heluetiorum à Ptolomæo ponitur, & in Alsatia prope Heluetum urbem, quæ nunc Selestadiū dicitur. Putantur autē iam ijdē Heluetij interiisse: qui enim hodie veterem Heluetiorum sedem in Gallia tenent, non Galli, sed Alemanni sunt. Nec solùm in Germaniam, sed & in Rhetiam pedem intulerunt, ij que hodie Sutzeri vocantur. De cuius nominis ratione hæc sunt quæ refert Beatus Rhenanus, in Saxonum (inquit) gente populosissima Vitarum natio fuit, horum pars (quam ob causam, nescio) mutatis sedibus, in Heluetijs consedit, proximè Tigurinos, quorum hodie pagus, mutilato vocabulo, Vri dicitur, nam Turegum à Tyro flu. nomen habet, quasi Turgauensis tractus extremitas aut angulus. Et mox subdit: Nec ab re cæteris quoque hæc indita appellatio, vel Subsyluanis, vel Lucernatibus, tametsi vni pago, cuius caput Kilkgassum, peculiaris. Suitteros ipsi vocant, S. litera adiecit amans sibili lingua vulgaris. Adiuuat nostram opinionem, quod ipsi Sutenses à maiori bus acceptū tradunt, à Sutis Germanici maris incolis originem se ducere: quos ingēs orta fames domiciliū mutare coegerit. Affirmant tamen alij, quod ob violatam pluries fidem, sedibus suis eiectos, Charolus Magnus in Alpes coniecerit, quemadmodum & Nordalbingorum aliquot millia in Flandriā ac Brabantiam transiit. Verum in plurimos hæc olim populos diuisa fuit regio. Loca Basileæ vicina Rauraci habitarunt. Sequani iuxta Mulhusium, Coruantij iuxta Curiam. Sarunetes olim dicebantur, per quos Sara flu. ruit, hodie Sargansi vocantur. Esthiones autem circa Veldtkirchium loca habitasse creduntur. Brigantij verò iuxta Podamicum lacum, quorum nomen & ciuitas, adhuc manent. Vennones populi ad Athesis fluuij fontes confederant, & præter hos plures populi, quorū vix sedes antiquas coniecturis affequi licet. Cuiusmodi sunt Triumpilini. Eos Plinius ait Euganeorum esse reliquias, vocantur forsitan hodie Tripleuer, sedem habentes iuxta lacum Cumananum ac Veltlinum. Camuni, apud hos Ollijs flu. oritur, ac etiamnum Camunem vocantur: hos etiam ab Euganeis originem traxisse ac Leopontios esse refert Plinius: Vennones hodie die Vinstgoeffer & Engadiner vocantur, iuxta AEni & Athesis fontes. Vennonates olim, creduntur Veltolini nunc esse. Misauci, quos corrupte forsitan Plinius Hisarcos appellat, hodie Maxoservocantur. His vicini fuere Breuni, reperitur adhuc hodie vallis eiusdem nominis, Breunia vallis dicta. Nauni & Focunates Lepontijs accensentur. His annumerātur etiam Rhetorū aliquot populi, Rugusci die Rhingouwer & Rheintaler. Callucones autem putantur esse die Algoier. Lepontij morantur iuxta fontes vtriusque Rheni, & in solitudine Vrfellæ: his connumerantur Iuberi, seu Viberi, iuxta originem Rhodani habitantes. Nantuates putantur habitasse eo loco, quo Heluetiæ pagus est, qui hodie die VVaat & Vcht-landt appellatur, incipiens à Rhodano, & desinens in Arolani. Seduni autem, Veragri ac Salaffy, hodie die VValisser & Ougstaller vocantur. Heluetij hodie confederati seu Eydtgenoffen vocantur, postquam suorum præfectorum iugis excusis in libertatem sese vindicarunt. Heluetia olim Transiuranus ducatus dicebatur, postmodum in iurisdictiones ac diuastias complures distracta est. Hodie potior eius pars confederatorum terra dicitur: continentque urbes ac diuastias seu præfecturas Vri, Switz, Vnderwolden, Turegum, seu Tigurū, Luceriam, Zug, Vvallis, Claronam, Solodurum, Bernam, Appenzel-lam, & nonnullas alias, quæ omnes liberæ sunt, nulli parentes principi. Continet præterea valles aliquot, vti sunt Sungouia, Ergouia,

Turgouia, Brisgovia, Nuithones seu Vchtlandiam, Auenticensem tractum, ac Alsatia quoque partem. Episcopatus complectitur Basileensem, Constantiensem, Losannensem & Curiensem. Comitatus verò infinitos propemodum, Hapsburgensem, Kyburgensem, Grierensem, Sargansensem, Badensem, Rheinfeldensem, & complures alios. Baronatum ac Nobiliū vix est numerus. Habet autem & præter supra memoratas urbes plures vix illis ignobiores. Vindonissa olim celebris, nūc viculus tantum est, vulgo VVindisch vocatur, forum Tyberij, Keyfers stul. Gaunodurum, Zurtzacum siue Lauffenbergum, Vitodurum, Vwinterdur. Arbor fœlix ad lacum Acronium, Arben, vulgo Friburgum, Schef husum, Sangallū. Gens est, vt Volaterranus ait, animæ prodiga, ac bellicosissima, breui vtuntur armatura, pectore tantum, verticeque ac parte interiore lacertorum coniecti. Hodie viris iuuenibusque minimè ignominiosum est, & vaccas mulgere, & reliqua puellaria munia obire, quare mirum videri queat, eandem gentem summæ fortitudinis, ac penè infinitæ seruitutis capacē. Tāta horum virtus, robur ac potentia, vt & principes & Imperatores aliquot, dum eos subiugare nituntur, non solùm animus, sed & opes & sumptus defecerint: quod iniuiolata eorum fœdera præstiterunt, cuius authores primi fuere Vri, Switz, Onderwolden: ij electis præfectis in libertatem sese vindicarunt, anno reparatæ salutis 1315. ijs deinceps se adiunxere Lucernates. Post hos Zugenses, quos secuti sunt Tigurini, ac mox Bernenses, quos paulatim secuti sunt reliqui, postremi ferè ipsis accessere Basileenses, ac Grifones seu Lepontij, Comensis lacus accolæ, strumosa gens. Regio omnis salubri fruitur aere. Montosa est vsque adeò, vt reliqua Europa vniuersa tot ingētia montium niue induratos montes in collium verticibus nusquam exhibeat, ac hæc regio. Valles rursum tantæ profunditatis, vt abyssum intueri videare, dum è montium iugis in præcipitum prospexeris. Ita tamen aspera duraque hæc tellus, incolarum indefesso labore, industria ac cultura mitescere cœpit, vt nulla parte sterilis sit: quin ad vitam sustentandam producat non solùm necessaria, sed & ea quæ delitijs ac luxui inseruiunt. Frumentum abundè profert, quanquam plerisque in locis, nisi gleba exusta fuerit, semen frustà proieceris, verū huic incommodo agricolarum labor ac industria occurrit. Vinum multa loca adeò generosum gignunt, vt Rhenense longè superet, & sapore & virtute. Heluetij præterea armentis abundant, vnde magna illis annonæ facilitas accedit, quam augent venatio frequens, auctiū singulare, piscatio ditissima, tot non solùm fluminum, sed & lacuum amplissimorum ac piscesissimorum. Flumina verò Heluetiam rigantia sunt, Rhenus: is in AEuatorū finibus, quos Tauetscher hodie vocant, ex Adula monte dupli fonte oritur, ab origine autē prioris fontis Rheni ad originem Rhodani, si Alpium iuga & præcipitia recto tramite superari possent, non est spaciū longius, quam quod itinere pedestri tribus horis conficiatur. Rectè autem inter has origenes ponitur mons Gothardi, olim summæ Alpes nominatus, ex quo prorumpit Ticinis flu. in Meridiem labens, currensque per Lepontios in Italianam. In opposito verò huius montis latere oritur Vrfa flu. quem vulgo Kus vocant, transiensque regionē Vrij, labitur in lacum, quem Rhenus anterior ab origine sua vsque ad Curiam, plagam Orientalem petit. Diffundunturque hi quatuor amnes per modum crucis in quatuor plagas mundi, vt non inepte montes illi summæ vocatae fuerint Alpes. Nec procul à Rheni origine Danubij etiam fontes visuntur ad Abnobæ montis radicem, vnde Claudianus ad Stilonem scribit Rhetiam, Danubium, Rhenumque emittere his versibus:

Sublimis in arcto
Prominet Hercynia confinis Rhetia sylva,
Quæ se Danubij iactat, Rheniq; parentem.

Lang-

